

ΑΚΩΛΟΘΙΑ

Τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων
μαρτύρων, Σοφίας, Πίσεως, Ἐλπίδος, καὶ
Ἀ γά πης .

Συμπληρωθεῖσα ὡς πρὸς τὰ ἐλλείποντα
τροπάρια πρὸς ἀπαρτισμὸν αὐτῆς ὑπὸ Γεωρ-
γίου Α. Κλεάνθους Σαμίου .

Τὰ νῦν ἀντιγραφείσα παρὰ τινος Μοναχοῦ
Ἀγιορείτου, τῇ προτροπῇ μὲν τῶν Τιμιωτάτων
Κυρίων Ἐφόρων τῆς ἐν Νέῳ Καρλοβασίῳ Σχο-
λῆς Πυθαγόρου Μ. Πανέρη, καὶ Θεοδώρου
Παπαδημητρίου, δαπάνη δὲ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς
Ἀγίας Σοφίας τοῦ ὄντος τῆς ῥηθείσης σχολῆς .

Εὐτὴ γῆσω Σάμῳ .

1879

Πρὸς τὸν Σεβ. καὶ πρεσβεῖαν ἀρετῶν μου Αἰδ. Πεισιπύοντον Αἰμιλιαν
Εἰς ἐνδύμιον δωρίστω τὴν παρούσαν . . . Δ. Πεισιπύοντος ἱερέως .

Ἐκπληρῶ τὴν φιλικὴν σου αἵτησιν, καὶ τὴν ἰδίαν μου πρόθεσιν
συντάξας καὶ συναπαρτίσας τὰ ἐλλείποντα τῆς ἀκολουθίας τῶν
ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων Σοφίας, Πίσεως, Ἐλ-
πίδος, καὶ Ἀγάπης, τῶν πανσεβάστων ἐφόρων τῆς ἐν Νέῳ Καρλο-
βασίῳ Πορφυριάδος Σχολῆς. Ἀλλὰ τὸ ἔργον μου τοῦτο σεβείσμιε
Πρεσβύτερε, οὐδὲ πλήρες νομίζω, οὐδ' ἀνάλογον θεωρῶ τῆς ἐφέσεώς
μου διὰ δύο αἰτίαι τὰ ἐφεξῆς. Τὸ μὲν, ὅτι εἶναι ἡ πρώτη μου ἀπό-
πειρα εἰς σύνταξιν ἐκκλησιαστικῶν ἀσμάτων, καὶ πεῖραν οὐ τὴν
τύχουσάν, καὶ γνώσεις ἀπαιτούντων πολυειδεῖς. Τὸ δὲ, ὅτι αὐτὸ
τοῦτο μὲ προὔτεθῃ, καὶ ἐκτελέσθῃ ἐν βίᾳ κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν
τῆς τρίτον ἤδη καταγνωσθείσης ὑπερορίας μου.

Ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ πρόθυμον τοῦ προσφέροντος ἀποβλέπων ἁ-
ξιοσέβαστε πρεσβύτερε, δέξαι τὸ προσφερόμενον πονημάτιον, ὡς τεκ-
μήριον μὲν τῆς πρὸς σέ μου ἀγάπης, καὶ ὑπολήψεως· ὡς δειγμα δὲ μι-
κρόν τῆς ἁκρας μου εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν εὐεργετιδὰ μου Ἱερὰν
Σχολὴν τῶν Καρλοβασίων, καὶ τοῦ βαθυτάτου ἐκείνου σέβας μου πρὸς
τάς ἀγίας καὶ πασέπτους αὐτῆς ἐφόρους.

Πολλαπλασίασε δὲ τὸν ζῆλόν σου, καὶ μὴν ἀπολείπης συντρέ-
χων καὶ προσπαθῶν μὲ πάντα τρόπον ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως καὶ προ-
όδου τῆς ἐλβεινῶς εἰσέτι κειμένης Σχολῆς ἐκείνης, οἰκτεῖρων τὴν
ἀθλίαν τῆς Σάμου νεολαίαν, τὴν ὁποίαν ὑπὲρ τὰ τρία ἤδη ἔτη δαί-
μων καταχθόνιος κρατεῖ ὑπὸ τὰ δεσμά τῆς θεοστυγοῦς καὶ δημο-
καταράτου ἀπαιδευσίας.

Ἐν Νέῳ Καρλοβασίῳ Σάμου, κατὰ Νοέμβριον τοῦ

1837

Γεώργιος Αναγνώστου Μητρίτου.

Πῖς ἡ ἀκλόνητος, καὶ ἡ πυρίπνοος Ἀγάπη,
Ἐλπίς τε μεγάλυμος, σὺν μητρὶ θεόφρονι εὐφημεί-
σθωσαν· ἀνδρικῶς αὐταὶ γάρ, ἀπηνῆ τύραννον καὶ
διάβολον κατήσχυον, θεοῖς ἢ δαίμοσι, βέβηλον θυσίαν
οὐκ ἔθυσαν, ἀλλ' ἐν ζοαίοις πτύουσαι, ἄϋλον θεὸν ἀνε-
κήρυξαν, καὶ ἀνθ' Ἐκατόμβης, Τετράβην τῇ Τριάδι ἱε-
ραίν, ἀγνὰ κατέθεσαν σώματα, σώζουσαι τὰ πνεύματα.

Ο νόμος τῆς φύσεως, τῇ ὑπὲρ φύσιν ὑπείκων, δυνάμει
τοῦ πνεύματος, ἐκτελεῖ τεράσια διὰ πίσεως· μά-
την οὖν τύραννοι, κατ' αὐτοῦ φρυάττετε· ὕλικοι γάρ
πρὸς τὸ ἄϋλον ἀντιτασσόμενοι, πίπτετε εἰς γῆν καὶ συν-
τρίβεσθε· μαρτύρομαι τὰς μάρτυρας, Πίσιν καὶ Ἀγάπην
Ἐλπίδα τε· καί τοι γάρ γυναῖκες, κατὰ τε τῶν θεῶν
καὶ τῶν ἀνδρῶν, τῆς Ρώμης ἡγείραν τρόπαια, ῥώμῃ
τῇ τοῦ πνεύματος.

Δόξα, ἡχος **β'**

Πάντα τὰ ἐν γῇ παρορώσας ὡς μάταια, τὰ ὑπὲρ
γῆν ἀνδρικῶ τῷ φρονήματι, καὶ γυναῖκας ἐκλή-
τειν δι' ἀβλήσεως, τίς οὐκ ἂν δικαίως θαυμάσειε; θεά-
μα ξένον· ὄρα μοι τρεῖς κόραι νεάνιδες, ἐθνῶν τυράν-
νων ὀφρύν τε καὶ δύναμιν καταρασσούσας, καὶ μεταδό-
ξης τελευτώσας· ἄκουε δ' αὖ ὀλολυγμῶν μητέρος Σοφίας,

περιζεράς λαρυνοῦσης γοερῶς τρινυχθήμερον, ἐπὶ νεκρὰ
νοσσία τὰ φίλτατα· εἰθ' οὕτω δεῦρο θέασαι, νεκράν μὲν ἐ-
πὶ ταῦτα κειμένην τῷ σώματι· πρὸς οὐρανοὺς δὲ ἵσταμένην
τῷ πνεύματι, καὶ ποθηταῖς συντατταμένην οἷα συμμάρ-
τυρα, παρθένοις κρινολαμπέσι· χαῖρε οὖν μήτηρ μητέρων
κλέος· ζήτε παρθένοι, παρθένων ἀγλαΐσμα.

Καὶ νῦν. *ἰὼ αὐτός*

Σὺ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρχεις ὁ τριμερὴς Σταυρός
τοῦ Χριστοῦ· ἀγιάσον με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίσει καὶ
πόθῃ προσκυνῶ, καὶ δοξάζω σε.

*Εἰς τοὺς αἰῶνες τοῦ αἰῶνος ἡμεῖς πάντες τῆς χάριτος
καὶ τῆς ἀγαπῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Εἰς τὴν ἀεικλήν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*

Ηπανένδοξος μήτηρ Σοφία, τὸν οἶκον αὐτῆς ἡντρεπίσατο
σήμερον, καὶ ἐν τούτῳ λαμπράν τὴν ἑαυτῆς ἡτοιμάσατο
τράπεζαν· τὰ θύματα αὐτῆς τριμερῶς ἐμελίσατο, καὶ συμβολικῶς
ἐν τῷ μέσῳ παρέθετο, τὴν μὲν Πίσιν ὡς ἄρτον, τὴν δ' Ἀγάπην ὡς
ἔλαιον, καὶ τὴν Ἑλπίδα ὡς ἄκρατον οἶνον· Διΰψηλόν δὲ κηρύγμα-
τος μουσικῶν συμφωνούντων, εἰς πανδαισίαν συγκαλεῖται τοὺς
ἅπαντας λέγουσα· ἔλθετε φάγετε τὸν ἄρτον τὸν ἐμόν, καὶ πίετε
οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν· ἐλαίῳ δὲ τὰς κεφαλὰς ἀλειψάμενοι, τὴν
ἀφροσύνην διὰ φρονήσεως ἀνταλλάξασθε· ἵνα κατωρθώσητε σύ-
νεσιν ἐν γνώσει, καὶ εὐτυχῇτε κατ' ἄμφω ἀείποτε.

ἰὼ αὐτός
Ηπίσις μὲν φησι, χωρὶς τῆς ἀγάπης, ἀψύχῳ ἀπεικόνισαι σώ-
ματι· ἑκάτερα δὲ πάλιν χωρὶς τῆς ἐλπίδος, πύργῳ ὑψηλῷ

προσωμοῖται, οὐκ ἀσφαλῶς ἐν ψάμμῳ τε θεμελιωμένῳ.
Μονὰς ἢ ἐν Τριάδι θεότης, Μονὰς ἢ τρίτῃ ἀρετῇ καθ'ομοί-
ωσιν. ἐν πίσει τὴν ἀγάπην· ἐν ἀγάπῃ τὴν πίσιν· ἐν ἑκατέ-
ραις δὲ ταύταις ἀμοιβαίως τὴν ἐλπίδα θεωρητέον. Οὕτως ἄ-
ρα ἐν τῇ δετῇ Μονάδι Τριτύϊ, πᾶσαν ἀρετὴν συλλήβδην
ἐννοητέον, καὶ πᾶν Ἐυαγγελίου τὸ πλήρωμα. Πάντες γὰρ
δι' αὐτῆς ἐδοξάσθησαν οἱ Δίκαιοι ἄνθρωποι· ἄνευ δὲ ταύτης,
οὐδεὶς παρὰ θεῷ κριτῇ ἀδικάσῃ δικαιωθήσεται πώποτε.

Καὶ περί μεν τούτων ἄλλis. Τί δὲ Σοφία διδάσκει ἄλλως
ἡμῖν, τετραφαῖς ἀσὴρ ἀπὸ Δυσμῶν ἀναλαμβάνουσα τῇ ἐκ-
κλησίᾳ; σωφροσύνην καὶ φρόνησιν φησι, δικαιοσύνην
καὶ ἀνδρίαν, τὰ χρησιμώτερα ἐν βίῳ ἀνθρώποις· καὶ πᾶσι
κατὰ Σολομῶντα, σύμβουλον συνίστημι ἀγαθὴν, τὴν Δέσποιναν
Σοφίαν, τὴν ἐμοὶ πεφιλημένην συνώνυμον.

Δεῦτε οὖν φιλέορτοι ἢ (φιλάρετοι) πάντες, καὶ τῆς σοφίας
ἐρασταί, τῇ πανιέρῳ τραπέζῃ τῆς θεοσόφου Σοφίας, ἐν
χαρᾷ τε καὶ φόβῳ προσέλθωμεν κατ' ἐπίγνωσιν φόβῳ
μέν, ὅτι τοὺς ἀναιδῶς αὐτῇ προσιόντας ὑπερφρονοῦσα ἀσε-
βεῖς ἐξελέγχει καὶ ἄφρονας· χαρᾷ δὲ, ὅτι τοὺς εὐλαβῶς αὐτῆς
ἀπτομένους ὑπερφιλοῦσα, σοφίζει περὶ πάντα, καὶ μακάρις ἀ-
περγάζεται, δι' εὐπροσδέκτων πρεσβειῶν, Σοφία τῇ παντεφό-
ρῳ· ἀθανασία γὰρ φησιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεία ἐν κοινωγίᾳ
λόγων αὐτῆς.

Μεγαλύνομέν σε, ὦ Σταυρὲ τοῦ Κυρίου· καὶ ὑπερυψοῦντες
εὐσεβῶς προσκυνοῦμεν· ὡς ζύλον ζωῆς ἡμῶν, ἐν ζύλῳ τὸ πρό-
τερον καταπεσόντων ἀθλίως· φύλακα σωμάτων τε καὶ ψυχῶν.

Εἰς τὸν σῖχον, σιχηρὰ προσόμοια ἦχος, δ΄.

ἔδωκας σπρηΐωσιν

Π

αρθένοι νεάνιδες (ἐκ τοῦ Μηναίου)

Δόξα, Καὶ νῦν, ἔχουσιν πλῆθος

Ω

« πόσον ταῖς ὀνόμασι καταλλήλως, τοῦ μαρτυρίου τὸν
ἀγῶνα διεξήλθετε, ἀξιύμνητοι μάρτυρες· σοφία
πνευματικῇ γὰρ παιδευθεῖσαι, ὑπὸ μητρὸς ἐνθέου
κλεινῆς Σοφίας, τῶν ὑπερτίμων ἀρετῶν, ἀγάπης,
ἐλπίδος καὶ πίσεως, εἰκόνες ἐναργεῖς ἀνεδείχθητε· δίκην δὲ
χρυσοῦ ὡς ἐν χωνευτηρίῳ δοκιμασθεῖσαι τῷ μαρτυρίῳ ἐπάξια
τὰ γέρεα παρὰ Θεοῦ ἐκομίσασθε. Δόξα Κύριε τῷ κρείττει τοῦ
Σταυροῦ σου, δι' οὗ σέρονται πάντα, τὰ τῶν μαρτύρων παλαιά-
σματα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ..

Α

γλαόφωτον ἄστρον ἀνέλλει ἀνατέλλων ἐκ Δύσεως τετρα-
πλὴν τετραυγάζον συγκαλεῖται πανήγυριν· Σοφίας οὖν
τῆς θείας ἐρασαί, Σοφίαν μεγαλύνωμεν πισοί, δι' ἀγάπης
δὲ Ἀγάπην, καὶ διὰ πίσεως Πίσειν τιμήσωμεν· πλήρεις τῆς ἐλπί-
δων ἀγαθῶν, τὴν Ἐλπίδα ὑψώσωμεν· Χαῖρε τετραῖς τῶν καλλι-
νίκων μαρτύρων κράζοντες.

Δόξα, τὸ αὐτὸ καὶ νῦν. τῇ ἑορτῇ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. κ. τ. λ. ἡμεῖς πάντες

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν αἰ. σιχολογίαν.

Καὶ θύμωσιν τὴν χάριν καὶ τὴν ἐλεησίνην

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Α

ντιθέοις τυράννοις καὶ γυναῖκες ἀντέστησαν, προσελόμεναι θυή-
σκειν, ἢ ἀρνεῖσθαι τὸν κτίσαντα· τὸ γὰρ ὑπὲρ τῶν θεῶν τε-
λευτᾶν, παντὶ χρεῶν ποιεῖσθαι πρὸ παντός· Ὅθεν Πίσις καὶ

Ἀγάπη, καὶ ἡ Ἑλπίς φερωνύμως ἀθλήσασθαι χαίρουσι νῦν
ἐν οὐρανῷ μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, καὶ παρ' ἀνθρώπων
ἐπὶ γῆς, ἐγκωμίοις καὶ ὕμνοις γεραίρονται.

Δόξα Καὶ νῦν ὁμοιον.

οὐ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλάνθρωπε.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ο Σταυρὸς τοῦ Κυρίου πιστοῖς δεδωρηται, κατ' ἐχθρῶν ἀο-
ράτων καὶ ὁρατῶν ἀρρωγός. Δι' αὐτοῦ γὰρ τρεῖς Πα-
τέροις κατεπάλασαν, ἄκρον δυνάσιν τῶν ἐθνῶν, καὶ
κατέβαλον ὄφρ' ἐκείνου τὴν ἐπηρεμένην ἀνδρειούμεναι
τῇ ἀγάπῃ, πίσει, ἐλπίδι τῶν μελλόντων τερπνῶν.

Δόξα Καὶ νῦν.

ὃν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἐγκωμιάσωμεν.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Νῦν εἰσῆλθον χαίρουσαι, εἰς τὸν νυμφῶνα, τοῦ Χριστοῦ
καὶ μάρτυρες, Ἀγάπη, Πίσις καὶ Ἑλπίς, τῶν ἀρετῶν τῇ
φαιδρότητι, καὶ μαρτυρίῳ, λαμπάσι ποσμούμεναι.

Δόξα Καὶ νῦν.

Επεφάνη σήμερον ἐκ τῆς Ἑώας, ὁ Σταυρὸς σου Κύριε,
καθάπερ ἥλιος φαιδρός· φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον καὶ
διασώζων ἐκ πλάνης τὸν ἄνθρωπον.

Οἱ ἀναβαθμῶν τὰ ἅλ' ἀντίφωτον τοῦ δι' ἡμῶν.

Προσεύμεθα καὶ ἡμῶν.

Θεομαρτυροῦμεν τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
Σίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

ἄσα πνοή. **Εὐαγγέλιον καὶ ὁ Νῦν**
Δόξα. Ταῖς τῶν ἀθληφόρων.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτότου.

Σοφία, Πίσις καὶ Ἀγάπη, μήτηρ καὶ θυγατέρες τρισόλβιοι.
Λυχνία τετράφωτε. λαμπάδες τετραυγάζουσαι, πάρεστε μέ-
σον ἡμῶν ἀοράτως, φωταγοῦσαι καὶ τέρπουσαι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 5:
καὶ τῶν Ἀγίων εἰς 7. Ὁ καὶ τῶν τῆς ἑορτῆς
οὐ ἡ Ἀκροσυχ. Σταυρῷ πεποιθώς, ὕμνον ἐξερεύζομαι.

Ποῖημα τοῦ κυρίῳ Κοσμά,
Ὡδὴ αἰ. ἦχος πλ. δ. Ὁ εἰρμῶς
Ὁ καὶ τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ Ἀκροσυχίς.
Τῆς Σοφίας ἀρίδηλα καὶ ἀγλαὰ τέχνη ἀγαίνω.

Ὡδὴ αἰ. ἦχος α.
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.
Τῆς ὑπερηκοσμίου σου Χριστέ, (ἐκ τοῦ μηναιίου)

Κάθισμα τῶν Ἀγίων ἦχος πλ. δ.
Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ (ἐκ τοῦ μηναιίου)

Δόξα καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς

Τὸ προσαχθέν μουσικῶς.

Εν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ζύλον ἐγύμνωσεν. κ.τ.λ.

Κοντάκιον, ἦχος α. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, κ.τ.λ.

Ὁ οἶκος

Ὅτε εἰς πάντα τὰ πέρατα.

Συναξάριον .

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων
καὶ καλλινίκων περθένων Πίσεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης,
καὶ τῆς μητρός αὐτῶν Σοφίας .

Στίχοι .

Τῇ πρὸς σὲ πίσει Πίσις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,

Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν αὐχένους ζίφει .

Εβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπην τάμον, Ἐλπίδα, Πίσιν .

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ συναξαριστοῦ .

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς . Ἀμήν .

Αἱ Καταβασίαι .

Σταυρόν χαράζας Μωσῆς . κ.τ.λ .

Εξαποσειλάριον ἦχος β' .

Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε .

Δηλὸς ἡλὸς ἀκτίσι τὸ πᾶν φωτίζει . τὴν νύκτα ἱλαρύνει
Σελήνης φέγγος . Σταυρός τε τετραυγᾶδων σκότους ῥύ-
εται τῆς γῆς τὰ τετραπέρατα . τετραῖς μαρτύρων φωσῇ
ρων, τετραγλαΐζει τὴν κτίσιν .

Τῆς ἑορτῆς ὁμοίον

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης .

Εἰς τὸν Αἵματός σου, ὁ ἄνθρωπος σίχθη

φάλλομεν σιχηραὺ προσομοία .

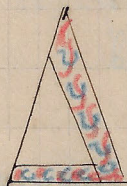
ἦχος γα' .

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων .

δι' ἐκείνων, εἰς τὰ λαμπρὰ τῆς Σοφίας ἀνάκτορα· ἵνα περι-
λαμβθέντες ἐκεῖθεν, καὶ πτερωθέντες τῷ πνεύματι, ἀΐω-
θῶμεν ἀναβῆναι καὶ φθάσαι ὡς δυνατόν, τὸ καθ' ὁμοίωσιν
τοῦ Πλάσαντος.

Καὶ νῦν, **ὁ αὐτός**.

ὅς ἡμῖν Δέσποτα, τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ῥύ-
σῃν κραταίον ἐν κινδύνοις, παρεμβίαν ἐν θλίψε-
σιν.

Δοξολογία μετὰ ἁγίου

Πατρὶ ἀποστόλῃς

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τυπικὰ

καὶ ἔκαστου καὶ ἑκάστου τῆς ἑρ-

τῆς ἡγίας ὁδοῦ καὶ ἑκάστου τῶν

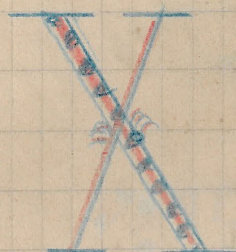
ἁγίων ἡ ἐκείνης.

Μεγαλυνάρια

τῶν ἁγίων

Τὴν φωταγοῦσαν τρισοφαεῖ πυρσῷ μετεώρῳ, εἰς τὰ ὕψη
τῶν ἀρετῶν, Πίσεως, Ἐλπίδος, Ἀγάπης τε τελείας, τὴν
πάνσεπτον Σοφίαν ὕμνοις τιμήσωμεν. ὡς καὶ ἐν

ἑτέρῳ ὁμοίον.

αἶρε ὦ Σοφία τρισσολαμπής, ἥως ἡ τὸ πρῶτον διαδοῦσα
 Σαμίους φῶς· ὕμνον δέ μου τόνδε λιτόν προσδέχου δῶρον,
 καὶ ἄμειβε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν ὕψιστον.

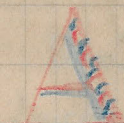
Τέλος

πολυτίκιον τῶν Ἀγίων
 σχετικῶς φαλλόμενον
 εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας
 ἐν καρδίᾳ τοῦ ἀγίου
 πνεύματος

Εἰς ἕχον πλ. αἶ

π
 9

ἡλια ο ο ο ο φω ω τον α α α

σπον α να τελλον εκ Δυ υ υ υ υ σε ε ε ως

τε τρα πλη η ην τε τραυ γα α α α α α α α

α δο ο ον συγ κα λει ει ει ται αι αι πα α

α νη η γυ υ υ ριν ς σο φι α α ας ουν ς

της θει ει α α α ας ε ε ρα α α α α σαι αι ς

Σο φι αν με γα λυ υ νω ω με ε ε ε ε εν πι ι ι σοι ς

καὶ οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ κυρίου
καὶ οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ κυρίου
καὶ οὕτως ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ κυρίου

Δι α γ α α α π η η η δ ε ε Α γ α α α π η η ν ς

και δι ι α πι ι σε ως πι ι ι ι σιν τι ι μη

η η σω ω ω με εν πλη η ρεις τ ε λ πι ι ι δων α

γα α α θω ω ν ς τη η η ν Ε ε λ πι ι ι ι δα

α υ υ υ υ ψ ω ω ω σω ω ω με εν

χαι αι αι αι αι ρε τε τρα α α ς ς των καλλι νι ι ι

κω ω ω ω ν η μαρτυ υ υ υ ρων κρα α α α ο ο

ο ο ν τε ε ε ε ε ε

ροπάρια φαλλόμενα κατὰ τὰς λιτανείας ἐν τῷ ἐν Ἱερουσαλήμοις
Πανιέρῳ Ναῶ τῆς Ἀναστάσεως περὶ τὸν Ζωοδόχον τῷ Κλυτῷ.

Ὁ Θεοτόκος . ἦχ. $\underline{\underline{\text{Γα}}}$ $\underline{\underline{\chi}}$
καταληπτουνε σι και Α αγ γε λαις
και αι βροτοις ὅ το μνηρη οον τι ε ε ε
της α αρ ρη τα στα τα φης

Μαρία ἡ Μαγδαληνή .

Βουληθεῖς ὡπλασουργεῖ, ἵνα σώσης τὴν ζωὴν, ἐκὼν θυήσῃς
Ἰησοῦ, ἡ ἀθάνατος ζωή .

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ .

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν ἁμαρτία νεκρωθέν, ὥφθη ζωοδότα νῦν, σὴ
θανείτω ζωθέν .

Ὁ Θεοτόκος .

Δεῦρο δὴ μοι πᾶσαι γῆ, συνθρηνήσατε πικρῶς, ὁ ἱσὺς ὢν χορηγός,
καθοράται ὡς νεκρός .

Μαρία ἡ Μαγδαληνή .

Ἐν κρυπτῷ Σου μεθητής, ὢν πρὶν ἰωσήφ σαφῶς, πεφανέρωται
ιδῶν, τὸ κρυβέν ἡλίου φῶς .

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ .

Ζωοδότα Ἰησοῦ, τῆς ζωῆς ὁ γλυκασμός, πῶς τὰς κόρας ἔμυσας,
ὁ ἀνθρώπων φωτισμός .

Σαλώμη .

Ἡ ζωὴ πάντων ζωὴν, τὴν ἐξώσασαν ζωῆς, ἅπαν γένος τῶν βροτῶν,
τῷ θανάτῳ σου ζωοῖς .

Θ Λι Μυροφόροι πᾶσαι .

Θεοδόχε Ἰωσήφ, ἡ ἀκρότης τῶν πιστῶν, δός ἡμῖν τὸν Ἰησοῦν,
περιπτύξασθαι Χριστόν .

Ἰωάννης ὁ ἐπισήμιος .

Ἴδε φίλον μαθητὴν, καὶ μητέρα Ἰησοῦ ἔτι λόγον δός ἡμῖν,
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σου .

Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος .

Κόσμον κόσμος ὢν Χριστέ, ὥφθης ἀκόσμος νεκρός, κόσμον
πλήσον οὖν χαρᾶς, ἀνασῶς θεοπρεπῶς .

Ἡ Θεοτόκος .

Λογχοτύτου σου πλευρᾶς, ὦ γλυκύτατε Υἱέ, ἀποσάξεις
τὴν ζωὴν, Θεοῦ Λόγε καὶ Θεέ .

Νικόδημος .

Μύρον ὢν ὡς ἀληθῶς, ὁσμῆς μύρων τῶν ἐκ σου, μύρα
σοι προσφέροντα, μύρισάν με Ἰησοῦ .

Ἰωσήφ .

Ἦν
Ἦν κυ κλη σι σραα τι αι αι αι αι νο αι ε ραι

πα σαι αι φρι κτως ὅ πως τολμη σω σ αν ε γω

ω ω αι σσ προσ ψαυ σαι σ σ σ κτως

Ἡ Θεοτόκος .

Ξενωθέντα τὸν Ἀδάμ, ξενωθείς ὁ πλάσουργός, ἐπαναίγεις
πρὸς ζωὴν, ὁ υἱός μου καὶ Θεός .

Μαρία ἡ Μαγδαληνή .

Ὁ ταμίης τῆς ζωῆς, καὶ θανάτου νεκρωτῆς, πῶς ὀρεῖσαι
νῦν καιρὸς ὑπτιος ὁ λυτρωτῆς .

Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ .

Ποῦ σου ἔδω Ἰησοῦ, νῦν τὸ κάλλος τῆς μορφῆς; πέρας
ἔλαβον ἐν σοί, πᾶσαι ῥήσεις τῆς Γραφῆς .

Σαλώμη .

Ρεῖθρα βλύζεις Ἰησοῦ, ἐκ τῆς θείας σου πλευρᾶς, ἀποπλύ-
νοντα βροτῶν, ἀμαρτίας τὰς πικράς .

Αἱ Μυροφόροι πᾶσαι .

Ὡς ὁ ἥλιος σταυρῷ, πρὶν ἐκρύβῃ θεωρῶν, πῶς ἡλίου ποιηταί,
ταῖφος κρύψει ὡς νεκρόν;

Ἰωσήφ .

Τὸν ἀναβαλλόμενον, ὡς ἱμάτιον τὸ φῶς, πῶς σινδόσιν Ἰησοῦ,
Ὡς κηδεύσω σαρκικῶς;

Νικόδημος .

Ὑδωρ ἐκ τῆς σῆς πλευρᾶς, κρεῖττον ἔβλυσεν ὀσμῆς,
ἣς μυρίῳ Ὡς Χριστέ, σμυρναλῆς τῆς ἐμῆς .

Ἡ Δεοτόκος .

Φαίτην εἰδὼν Ὡς Ὡτήρ, πρὶν σπαιργάνοις ἐλκικόν,
καὶ σινδόσι βλέπω νῦν· οἱ μοι, σχῆμα τί φρικτόν .

Αἱ Μυροφόροι πᾶσαι .

Χῶρον γῆς καὶ οὐρανοῦ, τὸν κατέχοντα δρακί,
νῦν κηδεύει Ἰωσήφ, καὶ Νικόδημος σαρκί .

Ἡ Δεοτόκος .

Ψυχοσῶζά μου Υἱέ, περιφρούρει τὴν πληθύν, τῶν
ὑμνούντων εὐλαβῶς σὴν ἐκούσιον ταφὴν .

Οἱ εὐσεβεῖς .

Ὁ Δεάνθρωπε Χριστέ, διαφύλαξον ἡμᾶς, ἀνυμνοῦντας
σὴν ταφὴν καὶ προσφέροντας ὡδᾶς .